

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID, HET LEEFMILIEU EN DE
MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING

van

WOENSDAG 27 APRIL 2016

Namiddag

Vraag van mevrouw Valerie Van Peel aan de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie over "de installatiepremie" (nr. 11000)

- [Antwoord van de minister](#)
- [Repliek](#)

Valerie Van Peel (N-VA):

Mijnheer de minister, ik heb een vraag naar aanleiding van enkele meldingen die ik kreeg van collega-OCMW-voorzitters over een interpretatieprobleem, omdat de wet ook niet zo duidelijk is inzake de installatiepremie. De wet voorziet onder bepaalde voorwaarden in een toekenning van een installatiepremie wanneer een dakloze persoon zijn statuut verliest door een woonst als hoofdverblijfplaats te betrekken. Naast dakloze personen komen ook ex-asielzoekers en minderjarige personen hiervoor in aanmerking.

De installatiepremie is op zich een zeer goed gegeven. Ze dient om in een aantal basiszaken te kunnen voorzien, zodat de persoon in kwestie zich in een lege woning kan installeren door deze van het nodige huisgerief en meubelen te kunnen voorzien.

Naargelang de administratieve toestand waarin de dakloze zich bevindt, bestaan er drie verschillende bepalingen: Eerst en vooral is er artikel 14 § 3 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, dat stelt dat de begunstigde van het leefloon die zijn hoedanigheid van dakloze verliest door een woonst te betrekken die hem als hoofdverblijfplaats dient, eenmaal in zijn leven recht heeft op een installatiepremie.

Ten tweede is er artikel 57 bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn en het Koninklijk Besluit van 21 september 2004 tot toekenning van de installatiepremie door het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn aan personen die hun hoedanigheid van dakloze verliezen en geen leefloon ontvangen.

Ten slotte hebben we artikel 5 van het ministerieel besluit van 30 januari 1995 tot regeling van de terugbetaling door de Staat van de kosten van de dienstverlening door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn toegekend aan een behoeftige die de Belgische nationaliteit niet bezit en die niet in het bevolkingsregister is ingeschreven.

Waarom noem ik ze nu allemaal op? Er is een belangrijk verschil in deze wetgeving. Waar in de RMI-wet de installatiepremie een individueel recht is waarvan elke dakloze die aan de voorwaarden voldoet kan genieten, ongeacht of deze al dan niet gaat samenwonen met een andere persoon die ook recht heeft op de installatiepremie, kent de organieke wet daarentegen één enkele installatiepremie toe wanneer verscheidene gerechtigden gaan samenwonen.

Mijnheer de minister, waarom worden er in het kader van de RMI-wet in geval van samenwonen meerdere installatiepremies toegekend? Hoe verklaart u dat verschil? Wij merken op dat er in de praktijk daardoor verwarring blijft ontstaan. Is het niet aangewezen om de verschillende regelgevingen op elkaar af te stemmen?

[\(naar boven\)](#)

Minister **Willy Borsus**:

Mevrouw Van Peel, er zijn drie voorwaarden om aanspraak te kunnen maken op een installatiepremie.

Ten eerste, geniet de persoon een leefloon, een ander inkomen uit een stelsel van sociale zekerheid of sociale bijstand of een inkomen dat lager ligt dan zijn fictief categoriebedrag leefloon, verhoogd met 10 %?

Ten tweede, verliest de betrokken persoon de hoedanigheid van dakloze door een woonst te betrekken die voor hem als hoofdverblijfplaats dient?

Ten derde, heeft de betrokken persoon nog nooit een installatiepremie ontvangen?

Uw vraag betreft in hoofdzaak de tweede voorwaarde, inzake de hoedanigheid van dakloze. Voor de toekenning van een installatiepremie wordt een persoon als dakloos beschouwd wanneer die niet over een eigen woongelegenheden beschikt, niet de middelen heeft om daar zelf voor te zorgen en daardoor geen verblijfplaats heeft of wanneer die persoon tijdelijk in een tehuis verblijft, in afwachting dat hem een eigen woongelegenheden ter beschikking wordt gesteld.

Een erkende vluchteling die niet over een eigen woongelegenheden beschikt en daardoor tijdelijk wordt opgevangen, in een lokaal opvanginitiatief bijvoorbeeld, bij familie of vrienden enzovoort, voldoet slechts aan de definitie "dakloos" indien hij ook behoeftig is.

Om als dakloos te kunnen worden beschouwd, mag de werkende vluchteling dus niet de middelen hebben om voor een eigen woongelegenheden te zorgen.

Een werkende vluchteling kan dus wel degelijk recht hebben op een installatiepremie, maar het OCMW zal geval per geval, door middel van een sociaal onderzoek, zoals het geval is voor alle dossiers, nagaan of aan de voorwaarden voor de toekenning van de installatiepremie is voldaan.

Zoals mevrouw Van Peel al zei bestaan er drie soorten premies voor verschillende categorieën van personen, naargelang de wetgeving die op hen van toepassing is.

Een van de doelstellingen van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie was het waarborgen van de individualisering van de rechten. Iedereen moet recht hebben op maatschappelijke integratie, los van zijn gezinssituatie.

Dit is de reden waarom bijvoorbeeld een jongere die nog bij zijn ouders woont recht kan hebben op maatschappelijke integratie, voor zover aan alle voorwaarden is voldaan. Om die reden kan elke meerderjarige in aanmerking komen voor de premie wanneer het gezin dakloos is.

Bij maatschappelijke dienstverlening daarentegen, die verankerd is in de organieke wet van juli 1976, komt het erop aan iedereen een menswaardig bestaan te garanderen. Er wordt een premie toegekend opdat het gezin een menswaardig bestaan kan leiden.

In beide wetgevingen heeft elke begunstigde slechts eenmaal in zijn of haar leven recht op een premie.

De installatiepremie bedraagt 1 133,85 euro, zowel voor de wet betreffende het recht op maatschappelijke integratie als voor de organieke wet. Dit bedrag komt overeen met het bedrag van categorie 3, Personen die samenwonen met een minderjarig kind, in de wet betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Ik besluit door te verwijzen naar het regeerakkoord dat erin voorziet dat de regering, in overleg met de sector, de convergentie tussen het leefloon en het equivalent leefloon zal onderzoeken om tot een meer coherent systeem te komen.

Een dergelijke convergentie tussen het leefloon en zijn equivalent zal eveneens moeten worden geanalyseerd wat de installatiepremie betreft om ook hier tot een meer coherent systeem te komen.

[\(naar boven\)](#)

Valerie Van Peel (N-VA):

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw lang antwoord, maar ik heb toch het gevoel dat ik een stuk heb gemist of dat u iets niet hebt gezegd.

Voor alle duidelijkheid, ik trek de installatiepremie helemaal niet in twijfel. Integendeel, ik vind dat een heel goed middel dat ik zelf dagelijks uitkeer.

De twee artikelen, een in de RMI-wet en een in de organieke wet, zeggen iets anders. Neem nu het geval van twee asielzoekers die gelijktijdig uit een asielcentrum vertrekken en op eenzelfde adres gaan samenwonen, wat ze natuurlijk mogen: de ene wet zegt dat er twee installatiepremies - dus een per persoon - moeten worden gegeven en de andere wet zegt dat het één adres is waardoor er dus maar een installatiepremie wordt gegeven.

Het is die onduidelijkheid die maakt dat elk OCMW een andere manier van werken heeft. Ik meen dat er wel een logica zit in de organieke wet die stelt dat het per adres moet zijn. Het gaat immers over het aankopen van benodigdheden om een leegstaand huis leefbaar te maken.

Zelfs los van het feit of het nu het een of het ander moet zijn, het blijft toch raar dat er in die wetgeving twee verschillende zaken worden gezegd.

Minister Willy Borsus:

Dit was een antwoord op de samengevoegde vragen van u en mevrouw De Coninck.

La **présidente**: C'est la difficulté des questions jointes. Quand un parlementaire ne vient pas, on répond pour les autres.

Valerie Van Peel (N-VA):

Het viel mij al op dat in het antwoord iets niet klopte. Daar moet toch iets aan veranderen.

Het incident is gesloten.

([naar boven](#))